

Anonymiseret version

Oversættelse

C-306/24 – 1

Sag C-306/24 [Gonre]ⁱ

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

26. april 2024

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Luxembourg)

Afgørelse af:

25. april 2024

Sagsøgere:

KN

PE

Sagsøgt:

Caisse pour l'avenir des enfants

Faktiske forhold, som er særegne for sag C-306/24:

Sagsøgerne, som er mor og stedfar til to børn og er blevet frataget familieydelsen for børnene i henhold til artikel 269 og 270 i den luxembourgske Code de la sécurité sociale (lov om social sikring), som ændret ved loi du 23 juillet 2016 (lov af 23.7.2016), bor sammen i Frankrig.

Anbringenderne vedrørende EU-retten er identiske i sag C-297/24 – C-306/24.

De præjudicielle spørgsmål er identiske i sag C-296/24 – C-307/24.

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til navnet på en part i sagen.

Begrundelserne for forelæggelsesafgørelsen (med overskriften »Rettens besvarelse«) er identiske i sag C-296/24 – C-307/24 med undtagelse af afsnittet om den appellerede dom, som i den foreliggende sag C-306/24 har følgende ordlyd (side 8 i forelæggelseskendelsen):

»Som begrundelse for afgørelsen om fratagelse af familieydelsen og ved anvendelse af dette kriterium

- fastslog appeldomstolen implicit, men nødvendigvis, at dokumentationen for et ægteskab mellem grænsearbejderen og børnenes mor ikke var egnet til at godtgøre, at betingelsen var opfyldt,
- fastslog appeldomstolen, at de biologiske forældre havde aftalt, at børnene skulle have delt bopæl, og at ingen af forældrene betalte børnebidrag til den anden forælder med henblik på at bidrage til børnenes uddannelse og forsørgelse,
- fastslog appeldomstolen, at de to biologiske forældre var i stand til at bidrage til forsørgelsen af de to børn, eftersom de begge udøvede en erhvervsaktivitet, og udledte heraf, at *»det dermed er de biologiske forældre, som afholder alle udgifterne til forsørgelsen af deres børn«*,
- fastslog appeldomstolen, at denne konklusion ikke blev ændret af de af KN fremlagte dokumenter i fraværet af dokumentation for, at PE's egen indtægt var utilstrækkelig til at forsørge hendes børn, eller at hun havde anmodet den biologiske far om børnebidrag for at kompensere for denne utilstrækkelighed,
- fastslog appeldomstolen, at *»det forhold, at KN har godtgjort, at han betaler visse husholdningsudgifter, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at godtgøre, at han bidrager til forsørgelsen af sine steddøtre, eftersom de dokumenter, der er fremlagt af [kassationsappellanterne], ikke omfatter alle husholdningsudgifterne, og idet det ikke er godtgjort, at PE ikke bidrager til disse udgifter i det omfang, der påhviler hende«*.